

УДК 342.5

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2026.93.1.44>

ПРАВОВА ОСНОВА ТА РОЛЬ ПРЕДСТАВНИКА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Муртіщева А.О.,
*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри державного будівництва
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
ORCID: 0000-0001-6520-7297*

Муртіщева А.О. Правова основа та роль Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України.

Стаття присвячена аналізу правового статусу Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України. Проаналізовано еволюцію правової регламентації його статусу, основних завдань, обсягу повноважень Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України. Зазначені особливості правового регулювання інституту Президента України у Кабінеті Міністрів України, зокрема, комплексний характер правової основи, а також окремі її недоліки, передусім термінологічна застарілість. Окрема увага приділена дослідженню особливостей нормативно-правового регулювання порядку призначення на посаду, зроблено висновок про доцільність включення цього порядку до Положення про Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України із чітким виокремленням ролі очільника Офісу Президента України.

Проаналізовано роль та значення інституту Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України, зазначено, що обсяг повноважень цієї посадової особи обумовлений його основним завданням, яке визначено як здійснення постійного зв'язку із Кабінетом Міністрів України. Також зроблено висновок, що в сучасних умовах він виконує не тільки комунікаційну функцію між главою держави та урядом, але й виконує координаційну роль та бере участь у реалізації контрольної функції Президента України. Останній аспект діяльності Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України сприяє зменшенню ризиків політичних конфліктів між главою держави та урядом, а також удосконаленню конституційно-правової відповідальності Кабінету Міністрів України, забезпеченню деполітизації цього інституту та покращенню реалізації контрольної функції глави держави.

У статті зауважено, що виконанню цих задач сприятиме оновлення правової основи діяльності Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України, передусім усунення термінологічних неточностей та актуалізація формулювань з урахуванням законодавчих змін. Покращенню ефективності діяльності інституту Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України також сприятиме уточнення механізмів його взаємодії з Офісом Президента України та Координаційним центром забезпечення взаємодії з Кабінетом Міністрів України, а також самим урядом, запровадження засад цифровізації у діяльність представника.

Ключові слова: Представник Президента України у Кабінеті Міністрів України, глава держави, інститут Президента України, апарат Президента України, представники Президента України, Кабінет Міністрів України, Офіс Президента України.

Murtishcheva A.O. Legal basis and function of the Representative of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine.

The article is focused on analysing the legal status of the Representative of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine. It analyses the evolution of the legal regulation of his status, main tasks, and scope of powers of the Representative of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine. The article highlights the peculiarities of the legal regulation of the institution of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine, in particular, the complex nature of the legal basis, as well as some of its shortcomings, primarily the outdated terminology. Particular attention

is paid to the study of the peculiarities of the procedure for appointment to the position, and a conclusion is made about the expediency of including this procedure in the Regulations on the Representative of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine with a clear distinction of the role of the head of the Office of the President of Ukraine.

The role and significance of the institution of the Representative of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine have been examined, and it has been noted that the scope of this official's powers is determined by his main task, which is defined as maintaining constant communication with the Cabinet of Ministers of Ukraine. It is also concluded that nowadays this institution not only performs a communication function between the head of state and the government, but also performs a coordinating role and participates in the implementation of the control function of the President of Ukraine. The latter aspect of the activities of the Representative of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine contributes to reducing the risks of political conflicts between the head of state and the government, as well as improving the constitutional and legal liability of the Cabinet of Ministers of Ukraine, ensuring the depoliticisation of this institution and improving the implementation of the control function of the head of state.

The article notes that the fulfilment of these tasks will be facilitated by updating the legal basis for the activities of the Representative of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine, primarily by eliminating terminological inaccuracies and updating the wording to reflect legislative changes. The effectiveness of the institution of the Representative of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine will also be improved by clarifying the mechanisms of its interaction with the Office of the President of Ukraine and the Coordination Centre for Interaction with the Cabinet of Ministers of Ukraine, as well as with the government itself, and by introducing the principles of digitalisation into the representative's activities.

Key words: Representative of the President of Ukraine in the Cabinet of Ministers of Ukraine, head of state, institution of the President of Ukraine, apparatus of the President of Ukraine, representatives of the President of Ukraine, Cabinet of Ministers of Ukraine, Office of the President of Ukraine.

Постановка проблеми. Інститут Представників Президента України є важливим елементом як апарату глави держави, так і вітчизняного державного механізму. Цей інститут забезпечує функціональну спроможність глави держави як гаранта державного суверенітету, територіальної цілісності та додержання Конституції України. В умовах змішаної республіки роль цих посадових осіб виходить далеко за межі суто комунікаційної функції, охоплюючи сфери законотворчої координації, конституційного контролю, виконавчого нагляду та кризового управління на тимчасово окупованих територіях.

Еволюція інституту Представників Президента України відображає трансформацію українського державотворення від пошуку оптимальної моделі виконавчої гілки влади на початку 1990-х років до формування сучасних механізмів демократичного стримування та противаг. На сьогодні інститут Представників Президента України сприяє ефективній взаємодії та координації дій парламенту, уряду, Конституційного Суду України та глави держави за посередництва Офісу Президента України. Водночас, роль Представників Президента України може не зводитись виключно до комунікативної. З огляду на тенденції централізації влади та посилення інституту Президента України в умовах правового режиму воєнного стану особливого значення набуває ефективність системи стримувань та противаг, яка має унеможливити узурпацію влади. Представник Президента України у Кабінеті Міністрів України у цьому контексті відіграє особливу роль, адже однією із основних проблем змішаних форм правління є взаємодія глави держави та уряду. Для України, яка протягом сучасної історії державотворення перебуває у пошуку кращого виду республіканської форми правління, ефективність цієї взаємодії залишається актуальною.

Метою дослідження є аналіз еволюції та сучасного стану інституту Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України, визначення окремих напрямків розвитку його правового статусу. Для досягнення мети дослідження планується вирішення декількох задач:

- дослідження еволюції правового регулювання статусу Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України;
- аналіз особливостей правового статусу Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України на сучасному етапі розвитку української державності;
- визначення ролі в Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України державному механізмі та окреслення перспектив подальшого розвитку цього інституту.

Методологія дослідження ґрунтується на аналізі нормативно-правових актів глави держави та уряду, які закріплюють правовий статус Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України, історико-правовому аналізі розвитку статусу цього інституту, а також систематизації наукових публікацій щодо окремих аспектів статусу Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України, а також апарату глави держави в цілому.

Стан опрацювання проблематики. Окремим аспектам правового статусу Представників Президента України приділяється увага у вітчизняних наукових працях. Передусім, вітчизняні науковці, зокрема, Бодрова І.І., звертають увагу на місце Представників Президента України у структурі апарату глави держави загалом, як допоміжних органів [1, с. 96]. Шкуро А. наголошує на значному політичному впливі складових апарату глави держави, попри те, що вони не мають статусу органів державної влади [2, с. 545]. Гета Д. С. досліджує окремі аспекти правового регулювання діяльності консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, створених Президентом України [3, с. 221]. Особлива увага науковцями приділяється Представництву Президента України в Автономній Республіці Крим та ролі Постійного Представника Президента України в АРК, його особливому статусу. Так, Баймуратов М., Гріненко О., Биков О., Коструба А. зазначають, що це представництво не відноситься ні до представницьких, ні до виконавчих органів, які здійснюють регіональне державне (владне) управління в АРК [4, с. 222], хоча передбачено безпосередньо Основним Законом України.

Окремі праці присвячені Представнику Президента України у Кабінеті Міністрів України. Зокрема, Дешко Л. М. зазначає, що інститут представництва в Кабінеті Міністрів України виконує контрольну, координаційну та стабілізуючу функцію, запобігаючи політичним конфліктам і правовим колізіям між главою держави та виконавчою владою [5, с. 152]. Водночас, роль та значення Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України для різних конституційних інститутів залишаються недостатньо дослідженими. В умовах триваючого воєнного стану та посилення ролі глави держави в механізмі протидії збройній агресії дослідження суміжних конституційних інститутів є актуальним та своєчасним.

Виклад основного матеріалу. Інститут Представників Президента України виник майже відразу після здобуття Україною незалежності. Водночас, перший Закон України «Про Представника Президента України» від 05.03.1992 № 2167-ХІІ стосувався територіального представництва в областях, містах Києві, Севастополі, районах, районах міст Києва і Севастополя [6] та втратив чинність із прийняттям Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні». Проте інститут галузевого представництва Президента України набуває свого розвитку із прийняттям Указів Президента України «Про Положення про Постійного представника Президента України у Верховній Раді України» у 1995 році та «Про Постійного представника Президента України у Конституційному Суді України» у 1998 році.

Перше положення про Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України було затверджено Указом Президента України у 2000 році. Всього впродовж існування інституту представництва було затверджено декілька положень, якими визначався статус, порядок призначення та повноваження Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України (далі – Представник у КМУ). Для дослідження еволюції правого регулювання та особливостей статусу Представника Президента України у КМУ доцільно порівняти відповідні укази Президента України, якими регулювався цей інститут впродовж сучасної історії державотворення. Результати проведеного аналізу наведені в Таблиці 1.

Таблиця 1

Критерій	Указ Президента України від 15.03.2000 № 466/2000 «Про Положення про Постійного представника Президента України у Кабінеті Міністрів України» [7] (далі – Положення 2000 року)	Указ Президента України від 14.03.2007 № 206/2007 «Про Положення про Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України» [8] (далі – Положення 2007 року)	Указ Президента України від 15.02.2008 № 132/2008 «Про Положення про Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України» [9] (далі – Положення 2008 року)
Статус	Посадова особа (п.1)	<i>Не визначено</i>	Особа, яка уповноважується Президентом (п. 1)
Нормативна основа	Конституція України, Закони України, акти Президента України, Положення про Представника (п. 2)	Конституція України, Закони України, акти Президента України, акти Кабінету Міністрів України, розпорядження Глави Секретаріату Президента України, Положення про Представника (п. 2)	Конституція України, Закони України, акти Президента України, акти Кабінету Міністрів України, розпорядження Положення про Представника, розпорядженнями Глави Секретаріату Президента України, (п. 2)
Порядок призначення	Призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України за поданням Глави Адміністрації Президента України (п. 3).	Призначається та звільняється Президентом України (п. 4).	<i>Не визначено</i>
Особливості статусу	<i>Не визначено</i>	За посадою Представником є один із перших заступників Глави Секретаріату Президента України (п. 4).	<i>Не визначено</i>
Основне завдання	<i>Не визначено</i>	Забезпечення здійснення постійного зв'язку між Президентом України та Кабінетом Міністрів України, вирішення питань, що виникають у взаємовідносинах Президента України та Кабінету Міністрів України (п. 3).	Забезпечення здійснення постійного зв'язку між Президентом України та Кабінетом Міністрів України (п. 3).

Повноваження	<p>1) представляє на засіданнях Кабінету Міністрів України, а також його консультативно-дорадчих та інших органів позицію Президента України з питань, що розглядаються;</p> <p>2) інформує Президента України про хід та результати розгляду питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та його консультативно-дорадчих та інших органів;</p> <p>3) вивчає акти та, в разі необхідності, проекти актів Кабінету Міністрів України на предмет їх відповідності актам та дорученням Президента України;</p> <p>4) виконує інші повноваження за дорученням Президента України.</p>	<p>1) бере участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу, представляє на засіданнях Кабінету Міністрів України, урядових комітетів, а також його консультативно-дорадчих та інших органів позицію Президента України з питань, що розглядаються, та інформує главу держави про хід та результати такого розгляду;</p> <p>2) здійснює моніторинг актів та в разі потреби проектів актів Кабінету Міністрів України, за наявності підстав вносить Президентові України пропозиції щодо зупинення дії актів Кабінету Міністрів України з мотивів їх невідповідності Конституції України;</p> <p>3) вносить Президентові України пропозиції щодо підготовки проектів законів, а також актів Президента України з питань, що стосуються діяльності Кабінету Міністрів України, та бере участь у розробленні таких проектів;</p> <p>4) бере участь у розробленні проектів законодавчих актів, які вносяться Президентом України або за його дорученням Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України з питань діяльності Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади;</p> <p>5) здійснює за дорученням Президента України інші функції.</p>	<p>1) бере участь у засіданнях Кабінету Міністрів України, представляє на засіданнях Кабінету Міністрів України, урядових комітетів, а також його консультативно-дорадчих та інших органів позицію Президента України з питань, що розглядаються, та інформує главу держави про хід та результати такого розгляду;</p> <p>2) здійснює моніторинг актів та в разі потреби проектів актів Кабінету Міністрів України, вносить Президентові України пропозиції щодо зупинення дії актів Кабінету Міністрів України у разі їх невідповідності Конституції України;</p> <p>3) вносить Президентові України пропозиції щодо підготовки проектів законів, а також актів Президента України з питань, що стосуються діяльності Кабінету Міністрів України, бере участь у розробленні таких проектів;</p> <p>4) бере участь у розробленні проектів законодавчих актів, які вносяться Президентом України або за його дорученням Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України з питань діяльності Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади;</p> <p>5) здійснює за дорученням Президента України інші функції.</p>
Організаційне забезпечення	Здійснюється відповідним структурним підрозділом Адміністрації Президента України (п. 7)	Здійснюється відповідним структурним підрозділом Секретаріату Президента України (п. 8)	Здійснюється відповідним структурним підрозділом Секретаріату Президента України (п. 7)

На основі аналізу Положень про Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України різних років можна прослідкувати еволюцію правового статусу цієї посадової особи:

Нормативна основа діяльності Представника у КМУ ілюструє зміну форми правління. Так, Положення 2000 року, ухвалене за часів президентсько-парламентської республіки включає до правової основи, крім Конституції та Законів України, тільки акти глави держави, тоді як положення, ухвалені після зміни форми правління на парламентсько-президентську, до правової основи додали ще акти Кабінету Міністрів України. Незважаючи на це уточнення питання, пов'язані із функціонуванням інституту Представника у КМУ регламентуються передусім актами глави держави. На сьогодні до таких актів, крім Положення 2008 року, варто віднести ще Указ Президента України «Питання забезпечення діяльності Президента України» № 417/2019 від 20.06.2019, яким представники Президента України визначаються складовими елементами в структурі Офісу Президента України [10] та Указ Президента України «Про Положення про Офіс Президента України» № 436/2019 від 25.06.2019 [11], яким визначені питання призначення та координації діяльності Представника у КМУ.

Ще однією особливістю правової основи Представника у КМУ є належність до неї актів глави Офісу Президента України, що обумовлено координацією діяльності представників Президента України Керівником Офісу.

Серед актів Кабінету Міністрів України до правової основи діяльності Представника у КМУ варто віднести норми § 18 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 950 від 18.07.2007 [12], що доповнюється ч. 5 ст. 25 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» № 794-VII від 27.02.2014 [13], яка закріплює право Представника у КМУ брати участь у засіданнях Кабінету Міністрів України наряду із Президентом України. При цьому варто зауважити, що норми Регламенту відмежовують статус Президента України та його представника як учасників засідання, зокрема, потребою оголошувати про присутність на засіданні глави держави (п. 1 § 18), а також потребою для Представника у КМУ робити окремий запит на надання йому слова (п. 4 § 94). Отже, нормативна основа діяльності Представника у КМУ має комплексний характер та включає переважно підзаконні нормативно-правові акти глави держави, які доповнюються окремими нормами урядових актів та законів.

Порядок призначення Представника у КМУ фактично не змінився, хоча всі три проаналізовані положення по-різному визначають цей порядок – за поданням глави Адміністрації (Положення 2000 року) або Президентом одноосібно (Положення 2007 року). У чинному на сьогодні Положенні 2008 року немає згадки про порядок призначення Представника у КМУ, порядок закріплений в іншому нормативно-правовому акті – Положенні про Офіс Президента України. Відповідно до п. 9 цього положення всі представники Президента України, як і ряд інших посадових осіб Офісу Президента України, призначаються на посади та звільняються з посад главою держави. А згідно з абз. 4 п. 12 Положення про Офіс Президента України пропозиції щодо кандидатур представників Президента України, поряд з кандидатами на ряд інших ключових посад в Офісі Президента України, вносить главі держави Керівник Офісу.

На сьогодні Положення про Представника у КМУ не закріплює особливостей правового статусу цієї посадової особи, хоча попереднє Положення 2007 року визначало, що за посадою Представником у КМУ є один із перших заступників Глави Секретаріату Президента України. Не вважаємо такий зв'язок потрібним, адже в умовах координації дій Представника Керівником Офісу він необов'язково має обіймати посаду заступника.

Забезпечення діяльності Представника у КМУ в усіх проаналізованих положеннях покладалось на відповідний структурний підрозділ апарату глави держави, що є цілком логічним з точки зору організації апарату. На сьогодні в структурі Офісу Президента України діє окремий підрозділ, до предмету відання якого належить забезпечення діяльності представників Президента України – Департамент забезпечення діяльності уповноважених, представників та роботи Офісу Президента України.

Обсяг повноважень Представника у КМУ обумовлений його основним завданням, яке визначено як здійснення постійного зв'язку із Кабінетом Міністрів України. Водночас, Представник у КМУ не тільки бере участь у засіданнях уряду. Він відіграє важливу роль у реалізації контрольних повноважень глави держави, адже відповідно до Положення 2007 року та чинного Положення 2008 року Представник у КМУ здійснює аналітику актів Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо зупинення урядових актів та звернення до Конституційного Суду України для

вирішення питання їх конституційності. Це доповнюється обов'язком Секретаріату Кабінету Міністрів України подати Представникові Президента України у Кабінеті Міністрів необхідні для виконання покладених на нього обов'язків документи та інформаційні матеріали (п. 5 § 94 Регламенту Кабінету Міністрів України). Вважаємо, що саме Представник Президента у КМУ має бути обов'язково залучений до реалізації цієї форми конституційно-правової відповідальності уряду, адже він володіє найбільш об'єктивною інформацією про поточну урядову діяльність. Його залучення сприятиме всебічному аналізу обставин справи, що підвищить ефективність конституційно-правової відповідальності уряду, зниження політичної та посилення юридичної складової цього політико-правового інституту, а також унеможливуватиме зловживання повноваженнями главою держави, що є важливим в умовах зростання ролі Президента України та об'єктивної централізації влади в умовах війни. Більш того, моніторинг актів уряду з подальшою комунікацією може сприяти уникненню конфліктів між Президентом України та Кабінетом Міністрів України.

Попри позитивну оцінку регулювання основних аспектів організації та діяльності Представника у КМУ в окремому нормативно-правовому акті, вважаємо, що чинне Положення 2008 року має ряд недоліків. Основним із них є термінологічна застарілість – використання поняття «Секретаріат Президента України», згадка доручень глави держави уряду, що не є можливим в умовах парламентсько-президентської республіки. Також вважаємо необхідним уточнити порядок призначення Представника в КМУ у тексті Положення 2008 року, чіткіше визначити взаємодію цієї посадової особи з Офісом Президента України, уточнити механізм комунікації із Кабінетом Міністрів України з урахуванням цифровізації публічно-владного сектору. Доцільним також є уточнення механізму комунікації Представника у КМУ і Координаційного центру забезпечення взаємодії з Кабінетом Міністрів України, адже на сьогодні керівник Координаційного центру забезпечення взаємодії з Кабінетом Міністрів України виконує обов'язки Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України поза штатом відповідно до Указу Президента України № 140/2020 від 14.04.2020.

Висновки. Однією із основних проблем взаємодії виконавчої гілки влади із Президентом України можна назвати її неефективність внаслідок недостатньої координації між главою держави та урядом. Інститут Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України може сприяти подоланню цієї політико-правової проблеми, адже в сучасних умовах він відіграє не тільки комунікаційну функцію між главою держави та урядом, але й виконує координаційну роль та бере участь у реалізації контрольної функції глави держави. Така поліаспектність досягається через можливість Представника у КМУ брати участь у засіданнях уряду, вносити пропозиції Президентові України як щодо нормотворчої діяльності, так і при реалізації контрольної функції глави держави. Попри те, що на сьогодні особливістю правової основи діяльності Представника у КМУ є належність до неї актів, що стосуються функціонування Офісу Президента України, доцільним вбачається оновлення Положення про Представника Президента у Кабінеті Міністрів України з метою регламентації всіх аспектів його діяльності, а також виключення застарілих норм та усунення термінологічних неточностей. Також важливим і своєчасним напрямком удосконалення правового статусу Представника у КМУ є запровадження механізмів його координації із Координаційним центром забезпечення взаємодії з Кабінетом Міністрів України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бодрова І.І. Система допоміжних органів при Президентові України. *Державне будівництво та місцеве самоврядування: зб. наук. пр.* Харків, 2012. Вип. 23. С. 94-105. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/2013/1/Bodrova_94.pdf (дата звернення: 05.02.2026).
2. Шкуро А. Функціональні та сутнісні особливості структурних елементів апарату Президента України. *Вісник Львівського університету. Серія філос.-політолог. студії.* Львів, 2024. Вип. 55. С. 543–549. DOI <https://doi.org/10.30970/PPS.2024.55.64> URL: http://fps-visnyk.lnu.lviv.ua/archive/55_2024/66.pdf.
3. Гета Д.С. Консультативно-дорадчі органи при главі держави: зарубіжний досвід конституційно-правового регулювання. *Право.ua.* 2024. № 1. С. 218-227. DOI: <https://doi.org/10.32782/LAW.UA.2024.1.33>.
4. Баймуратов М., Гріненко О., Биков О., Коструба А. Представництво Президента України в Автономній Республіці Крим в Сучасних Правових Механізмах. *Підприємництво,*

- господарство і право*. 2008. № 12. С. 218-224. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pgip_2018_12_41 (дата звернення: 17.01.2026).
5. Deshko L.M. Legal regulation of the interaction of the Representative of the President of Ukraine with the Verkhovna Rada of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, the Constitutional Court of Ukraine and state authority bodies, local self-government in the Autonomous Republic of Crimea. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. Вип. 06. 2025. ч. 1. DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.06.1.22> URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2025/12/24.pdf>.
  6. Про Представника Президента України: Закон України від 05.03.1992 № 2167-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2167-12#Text> (дата звернення: 10.01.2026).
  7. Про Положення про Постійного представника Президента України у Кабінеті Міністрів України: Указ Президента України від 15.03.2000 № 466/2000. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/466/2000#Text> (дата звернення: 10.01.2026).
  8. Про Положення про Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України: Указ Президента України від 14.03.2007 № 206/2007. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/206/2007#Text> (дата звернення: 10.01.2026).
  9. Про Положення про Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України: Указ Президента України від 15.02.2008 № 132/2008. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/132/2008#Text> (дата звернення: 01.02.2026).
  10. Питання забезпечення діяльності Президента України: Указ Президента України № 417/2019 від 20.06.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/417/2019#Text>.
  11. Про Положення про Офіс Президента України: Указ Президента України № 436/2019 від 25.06.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436/2019#Text> (дата звернення: 01.02.2026).
  12. Про затвердження Регламенту Кабінету Міністрів України: Постанова Кабінету Міністрів України № 950 від 18.07.2007. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950-2007-%D0%BF#Text> (дата звернення: 14.02.2026).
  13. Про Кабінет Міністрів України: Закон України № 794-VII від 27.02.2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#Text> (дата звернення: 04.01.2026).

Дата першого надходження рукопису до видання: 07.02.2026

Дата прийняття до друку рукопису після рецензування: 20.02.2026

Дата публікації: 05.03.2026

© Муртіщева А.О., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0